

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

9 päivänä syyskuuta 2021 *

Ennakkoratkaisupyyntö – Rajavalvonta, turvapaikka ja maahanmuutto –
Turvapaikkapolitiikka – Kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevat yhteiset
menettelyt – Direktiivi 2013/32/EU – 40 artikla – Myöhempi hakemus – Uudet seikat tai
perusteet – Käsite – Seikat, jotka olivat olemassa jo ennen kansainvälistä suojelua koskevaa
aiempaa hakemusta koskeneen menettelyn lainvoimaista päättämistä –
Oikeusvoiman periaate – Hakijasta itsestään riippuvat syyt

Asiassa C-18/20,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka
Verwaltungsgerichtshof (ylin hallintotuomioistuin, Itävalta) on esittänyt 18.12.2019 tekemällään
päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 16.1.2020, saadakseen ennakkoratkaisun
asiassa

XY,

Bundesamt für Fremdenwesen und Asylin

osallistuessa asian käsittelyyn,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Prechal sekä tuomarit N. Wahl, F. Biltgen,
L. S. Rossi (esittelevä tuomari) ja J. Passer,

julkisasiamies: H. Saugmandsgaard Øe,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Itävallan hallitus, asiamiehinään A. Posch, J. Schmoll ja C. Drexel,
- Tšekin hallitus, asiamiehinään M. Smolek, J. Vlácil ja A. Pagáčová,
- Saksan hallitus, asiamiehinään J. Möller ja R. Kanitz,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

- Ranskan hallitus, asiamiehinään E. de Moustier ja D. Dubois,
 - Unkarin hallitus, asiamiehinään M. Z. Fehér ja M. M. Tátrai,
 - Alankomaiden hallitus, asiamiehinään M. K. Bulterman ja J. Langer,
 - Euroopan komissio, asiamiehinään M. Condou-Durande, H. Leupold ja J. Tomkin,
- kuultuaan julkisasiamiehen 15.4.2021 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,
on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/32/EU (EUVL 2013, L 180, s. 60) 40 artiklan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa ovat vastakkain XY ja Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl (liittovaltion ulkomaalais- ja turvapaikkavirasto, Itävalta) (jäljempänä Bundesamt) ja joka koskee sitä, että viimeksi mainittu on hylännyt XY:n kansainvälisestä suojelusta tekemän hakemuksen.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

Direktiivi 2005/85/EY

- 3 Pakolaisaseman myöntämistä tai poistamista koskevissa menettelyissä jäsenvaltioissa sovellettavista vähimmäisvaatimuksista 1.12.2005 annettu neuvoston direktiivi 2005/85/EY (EUVL 2005, L 326, s. 13) on 21.7.2015 alkanein vaikutuksin kumottu direktiivillä 2013/32. Direktiivin 2005/85 34 artiklan 2 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”Jäsenvaltiot voivat säätää kansallisessa lainsäädännössään 32 artiklan mukaista alustavaa tutkintaa koskevista säännöistä. Näissä säännöissä voidaan muun muassa:

– –

- b) vaatia hakijaa esittämään uudet tiedot tietyn määräajan kuluessa siitä, kun hän on itse ne saanut;

– –”

Direktiivi 2013/32

4 Direktiivin 2013/32 johdanto-osan 3, 18 ja 36 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(3) Eurooppa-neuvosto päätti Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 pitämässään erityiskokouksessa asettaa tavoitteeksi yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän, joka perustuu 28 päivänä heinäkuuta 1951 tehdyn, pakolaisten oikeusasemaa koskevan Geneven yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna 31 päivänä tammikuuta 1967 tehdyllä New Yorkin pöytäkirjalla – –, täysimääräiseen ja kokonaisvaltaiseen soveltamiseen, vahvistaen näin palauttamiskiellon periaatteen noudattamisen ja varmistaen, ettei ketään palauteta takaisin maahan, jossa häntä vainotaan.

--

(18) On sekä jäsenvaltioiden että kansainvälistä suojelua hakevien edun mukaista, että kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset ratkaistaan mahdollisimman nopeasti, tämän kuitenkaan rajoittamatta asianmukaisen ja perusteellisen tutkinnan suorittamista.

--

(36) Jos hakija tekee myöhemmän hakemuksen esittämättä uusia todisteita tai perusteluja, olisi kohtuutonta velvoittaa jäsenvaltioita suorittamaan kokonaan uusi tutkinta. Jäsenvaltioiden olisi voitava tällöin *res judicata* -periaatteen mukaisesti hylätä hakemus tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttuessa.”

5 Direktiivin 5 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön tai pitää voimassa suotuisampia säännöksiä, joita sovelletaan kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista menettelyissä, edellyttäen että säännökset ovat tämän direktiivin mukaisia.”

6 Direktiivin 28 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Kun on perusteltu syy katsoa, että hakija on implisiittisesti peruuttanut hakemuksensa tai luopunut siitä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että määrittävä viranomainen tekee päätöksen joko hakemuksen tutkinnan keskeyttämisestä tai, jos määrittävä viranomainen pitää hakemusta perusteettomana tutkittuaan asianmukaisesti sen sisällön [vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittämiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällölle 13.12.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/95/EU (EUVL 2011, L 337, s. 9)] 4 artiklan mukaisesti, hakemuksen hylkäämisestä.

Jäsenvaltiot voivat olettaa, että hakija on implisiittisesti peruuttanut kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa tai luopunut siitä erityisesti silloin, kun voidaan todeta, että:

a) hakija ei ole vastannut pyyntöihin toimittaa direktiivin [2011/95] 4 artiklassa tarkoitettuja tapauksensa kannalta olennaisia tietoja tai ei ole saapunut tämän direktiivin 14–17 artiklassa säädettyyn henkilökohtaiseen puhutteluun, paitsi jos hakija osoittaa kohtuullisen ajan kuluessa, että hän ei voinut vastata pyyntöihin tai saapua puhutteluun hänestä riippumattomista syistä;

b) hakija pakoilee tai on lähtenyt ilman lupaa asuin- tai säilöönottopaikastaan ottamatta yhteyttä toimivaltaiseen viranomaiseen kohtuullisen ajan kuluessa, tai hän ei ole kohtuullisen ajan kuluessa täyttänyt ilmoittautumisvelvollisuuttaan tai muita yhteydenpitoa koskevia velvoitteitaan, paitsi jos hakija osoittaa tämän johtuneen hänestä riippumattomista syistä.

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa määräaikoja tai ohjeita näiden säännösten täytäntöönpanemiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijalla, joka ilmoittautuu toimivaltaiselle viranomaiselle uudelleen sen jälkeen, kun tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu päätös hakemuksen tutkinnan keskeyttämisestä on tehty, on oikeus pyytää, että hänen tapauksensa tutkinta aloitetaan uudelleen, tai oikeus tehdä uusi hakemus, johon ei sovelleta 40 ja 41 artiklassa tarkoitettua menettelyä.

Jäsenvaltiot voivat säätää vähintään yhdeksän kuukauden pituisesta määräajasta, jonka päätyttyä hakijan tapausta ei voida enää ottaa uudelleen tutkittavaksi tai jonka päätyttyä uusi hakemus voidaan katsoa myöhemmäksi hakemukseksi, johon sovelletaan 40 ja 41 artiklassa säädettyä menettelyä. Jäsenvaltiot voivat säätää, että hakijan tapaus voidaan ottaa uudelleen tutkittavaksi vain yhden kerran.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällaista henkilöä ei poisteta maasta palauttamiskiellon periaatteen vastaisesti.

Jäsenvaltiot voivat sallia, että määrittävä viranomainen jatkaa hakemuksen tutkintaa siitä, mihin se oli keskeytetty.”

7 Saman direktiivin 33 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltiot voivat katsoa kansainvälistä suojelua koskevalta hakemukselta puuttuvan tutkittavaksi ottamisen edellytykset ainoastaan, jos:

--

d) hakemus on myöhempi hakemus, johon liittyen ei ole ilmennyt tai johon liittyen hakija ei ole esittänyt uusia tosiseikkoja tai perusteita, jotka liittyvät sen selvittämiseen, voidaanko hakijaa pitää [direktiivin 2011/95] nojalla kansainvälistä suojelua saavana henkilönä; tai

--”

8 Direktiivin 2013/32 40 artiklan, jonka otsikko on ”Myöhempi hakemus”, 1–5 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Jos jäsenvaltiossa kansainvälistä suojelua hakenut henkilö antaa lisäselvityksiä tai tekee myöhemmän hakemuksen samassa jäsenvaltiossa, tämän jäsenvaltion on tutkittava nämä lisäselvitykset tai myöhemmän hakemuksen aineisto edellisen hakemuksen tutkinnan tai hakemuksen perusteella annettua päätöstä koskevan uudelleentarkastelun tai muutoksenhaun yhteydessä edellyttäen, että toimivaltaiset viranomaiset voivat tällöin ottaa huomioon kaikki lisäselvityksiin tai myöhempään hakemukseen liittyvät tosiseikat ja harkita niitä.

2. Jotta voidaan tehdä päätös 33 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettun kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen ottamisesta tutkittavaksi, kansainvälistä suojelua koskeva myöhempi hakemus tutkitaan ensin alustavasti sen toteamiseksi, onko ilmennyt tai onko hakija

esittänyt uusia seikkoja tai perusteita, jotka liittyvät sen selvittämiseen, voidaanko hakijaa pitää [direktiivin 2011/95] nojalla kansainvälistä suojelua saavana henkilönä.

3. Jos 2 kohdassa tarkoitetun alustavan tutkinnan tuloksena todetaan, että sellaisia uusia seikkoja tai perusteita on ilmennyt tai että hakija on esittänyt sellaisia uusia seikkoja tai perusteita, jotka lisäävät merkittävästi sen todennäköisyyttä, että hakijaa pidetään [direktiivin 2011/95] nojalla kansainvälistä suojelua saavana henkilönä, hakemuksen tutkintaa on jatkettava II luvun mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat lisäksi säätää muita perusteita, joiden nojalla myöhemmän hakemuksen tutkintaa on jatkettava.

4. Jäsenvaltiot voivat säätää, että hakemuksen tutkintaa jatketaan vain, jos asianomainen hakija ei hänestä itsestään riippumattomista syistä saanut aiemmassa menettelyssä osoitetuksi tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja tilanteita, erityisesti käyttämällä oikeuttaan tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin 46 artiklan nojalla.

5. Jos myöhemmän hakemuksen tutkintaa ei jatketa tämän artiklan nojalla, kyseiseltä hakemukselta on katsottava puuttuvan tutkittavaksi ottamisen edellytykset 33 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti.”

9 Direktiivin 2013/32 42 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltiot voivat säätää kansallisessa lainsäädännössään 40 artiklan mukaista alustavaa tutkintaa koskevista säännöistä. Näissä säännöissä voidaan muun muassa:

- a) velvoittaa hakija osoittamaan tosiseikat ja esittämään todisteet, jotka muodostavat perusteen uudelle menettelylle;
- b) sallia alustavan tutkinnan suorittaminen pelkästään kirjallisen aineiston perusteella ilman henkilökohtaista puhuttelua 40 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuja tapauksia lukuun ottamatta.

Nämä säännöt eivät saa estää hakijan pääsyä uuteen menettelyyn eivätkä johtaa tällaisen pääsyn peruuntumiseen tai rajoittaa sitä vakavasti.”

Itävallan oikeus

10 Yleisen hallintomenettelylain (Allgemeines Verwaltungsverfahrensgesetz; BGBl. 51/1991) (jäljempänä AVG) 68 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Muissa kuin 69 ja 71 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa asianomaisten henkilöiden vaatimukset sellaisen päätöksen muuttamiseksi, josta ei voi tai ei enää voi valittaa, on jätettävä tutkimatta lainvoiman vuoksi, jos hallinto ei näe perusteita antaa määräystä tämän pykälän 2–4 momentin mukaisesti.”

11 AVG:n 69 §:ssä säädetään seuraavaa:

”(1) Asianomaisen hakemus päätöksellä päätetyn menettelyn uudelleen aloittamisesta on hyväksyttävä, jos tämän päätöksen osalta ei ole tai ei enää ole oikeussuojakeinoja ja

--

2. jos on ilmennyt uusia tosiseikkoja tai todisteita, joihin ei asianosaisesta itsestään riippumattomista syistä ole voitu vedota aiemmassa menettelyssä ja jotka erikseen tai yhdessä muiden menettelyn tulosten kanssa arvioituina olisivat todennäköisesti johtaneet päätökseen, jonka päätösosa olisi ollut sisällöltään toisenlainen; tai

--

(2) Menettelyn uudelleen aloittamista koskeva hakemus on tehtävä kahden viikon kuluessa ensimmäisen asteen päätöksen antaneelle viranomaiselle. Määräaika alkaa kulua ajankohdasta, jona hakija on saanut tietoonsa uudelleen aloittamisen perusteen; jos tämä kuitenkin tapahtuu sen jälkeen, kun päätöksestä on ilmoitettu suullisesti, mutta ennen sen kirjallisen version tiedoksiannosta, määräaika alkaa kulua vasta tästä tiedoksiannosta. Uudelleen aloittamista koskevaa hakemusta ei voi enää tehdä sen jälkeen, kun päätöksen antamisesta on kulunut kolme vuotta. Hakijan on esitettävä uskottava näyttö seikoista, jotka osoittavat, että laissa säädettyä määräaika on noudatettu.

--”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

- 12 XY, joka on Irakin kansalainen ja šiiamuslimi, teki 18.7.2015 Bundesamtille kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, joka hylättiin 29.1.2018 annetulla päätöksellä. Verfassungsgerichtshofin (perustuslakituomioistuin, Itävalta) jätettyä 25.9.2018 antamallaan päätöksellä käsittelemättä viimeisen oikeussuojakeinon, jolla XY oli hakenut muutosta kyseiseen päätökseen, tämä päätös tuli lainvoimaiseksi.
- 13 XY perusti sekä kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksensa että tämän hakemuksen hylkäämisestä 29.1.2018 annettuun päätökseen kohdistamansa oikeussuojakeinot siihen, että hän pelkäsi Irakiin palaamisen tapauksessa henkensä puolesta, koska hän oli kieltäytynyt taistelemasta šiialaismiliisien puolella ja koska kyseinen maa oli edelleen sodassa.
- 14 XY teki 4.12.2018 kansainvälistä suojelua koskevan myöhemmän hakemuksen.
- 15 Hakemuksensa tueksi hän väitti, ettei hän ollut aiempaa hakemustaan koskeneessa menettelyssä esittänyt sitä todellista perustetta, jolla hän hakee kansainvälistä suojelua, ja että tämä peruste on hänen homoseksuaalisuutensa. Hän väitti pelkäävänsä henkensä puolesta Irakissa seksuaalisen suuntautumisensa johdosta, koska tämä on hänen maassaan ja ”hänen uskonnossaan” kielletty. Hän ilmoitti, että vasta tultuaan Itävaltaan ja saatuaan tukea yhdistykseltä, johon hän oli ollut kesäkuusta 2018 lähtien yhteydessä, hän ymmärsi, ettei hän homoseksuaalisuudestaan kertoessaan altistuisi henkilökohtaisesti vainolle.
- 16 Bundesamt jätti 28.1.2019 antamallaan päätöksellä XY:n myöhemmän hakemuksen tutkimatta sillä perusteella, että AVG:n 68 §:n 1 momentin mukaan kyse oli siitä, että tällä hakemuksella pyrittiin kyseenalaistamaan aiempi hylkäävä päätös, joka oli tullut lainvoimaiseksi. Se myös määräsi asianomaisen palautettavaksi Irakiin ja asetti tälle kahden vuoden ajaksi kiellon tulla Itävallan alueelle.

- 17 XY valitti tästä päätöksestä Bundesverwaltungsgerichtiin (liittovaltion ylin hallintotuomioistuin, Itävalta). Kyseinen tuomioistuin hyväksyi valituksen 18.3.2019 antamallaan ratkaisulla ainoastaan siltä osin kuin valitus koski maahantulokieltoa ja hylkäsi valituksen muilta osin.
- 18 Bundesverwaltungsgericht katsoi, että koska XY oli jättänyt vetoamasta homoseksuaalisuuteensa kansainvälistä suojelua koskevaa ensimmäistä hakemusta koskeneessa menettelyssä, ensimmäisen hakemuksen hylänneen päätöksen oikeusvoima on esteenä tämän seikan huomioon ottamiselle.
- 19 XY on pannut Verwaltungsgerichtshofissa (ylin hallintotuomioistuin, Itävalta) vireille Revision-valituksen, jolla hän riitauttaa myöhemmän hakemuksensa tutkimatta jättämisen. Hän väittää vedonneensa sellaiseen uuteen tosiseikkaan, jonka perusteella olisi pitänyt voida todeta, että kyseinen hakemus täyttää tutkittavaksi ottamisen edellytykset, ja jossa ei ole kyse siitä, että hän on homoseksuaali, vaan siitä, että hän voi vastedes Itävallassa ollessaan ilmaista homoseksuaalisuuttaan.
- 20 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, että koska Itävallan oikeudessa ei ole tästä asiasta erityissäännöksiä, kansainvälistä suojelua koskevan myöhemmän hakemuksen tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymistä on arvioitava hallintomenettelyä koskevien yleisten säännösten kannalta erityisesti sen takaamiseksi, että aiemmasta hakemuksesta annetulla päätöksellä saatua oikeusvoimaa noudatetaan.
- 21 AVG:n 68 §:n 1 momentin mukaan vaatimukset sellaisen päätöksen muuttamiseksi, josta ei voi tai ei enää voi valittaa, on lähtökohtaisesti jätettävä tutkimatta lainvoiman vuoksi.
- 22 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin täsmentää tältä osin, että kun kyse on toistuvista kansainvälistä suojelua koskevista hakemuksista, ainoastaan sellaiset seikat, jotka ilmenevät vasta aiemman menettelyn päättäneen lainvoimaisen päätöksen antamisen jälkeen ja jotka muuttavat olennaisesti hakijan tilannetta, voisivat kansallisen oikeuskäytännön mukaan oikeuttaa uuden menettelyn aloittamisen.
- 23 Kuten AVG:n 69 §:n 1 momentin 2 kohdasta ilmenee, sellainen myöhempi hakemus, joka perustuu ennen kyseisen päätöksen antamista toteutuneeseen tilanteeseen, voi sitä vastoin johtaa ainoastaan aiemman menettelyn uudelleen aloittamiseen, ja näin on vain, jos se, että hakija on aiemmassa menettelyssä jättänyt vetoamatta kyseiseen tilanteeseen, ei johtunut hänestä itsestään riippuneista syistä.
- 24 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii tässä asiayhteydessä ensinnäkin, onko direktiivin 2013/32 40 artiklan 2 ja 3 kohtaan sisältyvä ilmaus ”uusia seikkoja tai perusteita on ilmennyt tai – – hakija on esittänyt – – uusia seikkoja tai perusteita” ymmärrettävä siten, että sillä tarkoitetaan ainoastaan vasta ilmenneitä seikkoja tai perusteita, vai siten, että se kattaa myös hakijan väitteen seikoista tai perusteista, jotka olivat olemassa jo ennen aiemman menettelyn lainvoimaista päättämistä.
- 25 Se täsmentää, että Itävallan hallinto-oikeudessa omaksutaan ensimmäinen näistä tulkinnoista. Niinpä kansainvälisen suojelun hakija voi sellaisten seikkojen tai perusteiden perusteella, jotka olivat olemassa ennen aiempaa hakemusta koskeneen menettelyn päättämistä, saada Itävallan oikeuden nojalla vain aiemman menettelyn aloitettavaksi uudelleen ja vain sillä edellytyksellä, ettei se, ettei hän vedonnut tässä aiemmassa menettelyssä tällaisiin tosiseikkoihin, johtunut hänestä itsestään riippuneista syistä.

- 26 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että kun direktiivin 2013/32 40 artiklan sanamuodon epätarkkuus otetaan huomioon, myös tämän tuomion 24 kohdassa mainituista kyseisen artiklan tulkinnoista jälkimmäinen, johon XY nyt käsiteltävässä asiassa nojautuu, voitaisiin hyväksyä. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii tällaisen oletuksen esittäessään toiseksi sitä, riittääkö silloin, kun ei ole kansallisia säännöksiä, joilla direktiivin 2013/32 40 artikla saatettaisiin osaksi kansallista oikeusjärjestystä ja joilla säänneltäisiin nimenomaisesti myöhempien hakemusten käsittelyä, aiemman menettelyn uudelleen aloittaminen siihen, että on pantu täytäntöön erityisesti kyseisen direktiivin 40 artiklan 3 kohta, jossa säädetään, että jos tämän direktiivin 40 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun alustavan tutkinnan tuloksena todetaan, että sellaisia uusia seikkoja tai perusteita on ilmennyt tai että hakija on esittänyt sellaisia uusia seikkoja tai perusteita, jotka lisäävät merkittävästi sen todennäköisyyttä, että hakijaa pidetään direktiivin 2011/95 nojalla kansainvälistä suojelua saavana henkilönä, myöhemmän hakemuksen tutkintaa on jatkettava direktiivin 2013/32 II luvun mukaisesti.
- 27 Kolmanneksi kyseinen tuomioistuin – joka olettaa yhtäältä, että sellaisiin uusiin seikkoihin tai perusteisiin, joihin ei vedottu aiempaa hakemusta koskeneessa menettelyssä ja jotka olivat olemassa jo ennen tämän menettelyn lainvoimaisesti päättävää päätöstä, voidaan vedota myöhemmän hakemuksen tueksi, ja toisaalta, että mainitun menettelyn uudelleen aloittamisella ei varmisteta direktiivin 2013/32 40 artiklan asianmukaista saattamista osaksi kansallista oikeusjärjestystä – toteaa, että näin tulkittuna tämä säännös edellyttäisi AVG:n 68 §:n jättämistä soveltamatta. Tämän 68 §:n mukaan nimittäin oikeusvoima on esteenä sille, että kansainvälisen suojelun hakija vetoaa uuden suojeluhakemuksen yhteydessä sellaisiin ”uusiin” seikkoihin tai perusteisiin, jotka olivat olemassa jo, kun tehtiin lainvoimainen päätös hänen ensimmäisen suojeluhakemuksensa hylkäämisestä.
- 28 Se, että AVG:n 68 §:ää jätetään soveltamatta uuteen kansainvälistä suojelua koskevaan hakemukseen, antaa kuitenkin hakijoille mahdollisuuden vedota hakemuksensa tueksi ”uusiin” seikkoihin tai perusteisiin ilman mitään ajallista rajoitusta. AVG:n 69 §:ää, jossa tämä mahdollisuus rajataan koskemaan tilannetta, jossa se, ettei näihin seikkoihin tai perusteisiin vedottu aiemmassa menettelyssä, ei johtunut hakijasta itsestään riippuneista syistä, voidaan nimittäin soveltaa vain kyseisen menettelyn uudelleen aloittamiseen eikä tällaiseen uuteen kansainvälistä suojelua koskevaan hakemukseen.
- 29 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii tässä yhteydessä, voidaanko siitä huolimatta, ettei Itävallan oikeudessa ole erityissäännöksiä direktiivin 2013/32 40 artiklan 4 kohdan saattamisesta osaksi kansallista oikeusjärjestystä, tällä säännöksellä rajoittaa hakijan mahdollisuus vedota uusiin seikkoihin tai perusteisiin myöhemmän hakemuksen tueksi koskemaan sitä tapausta, jossa tällaisiin seikkoihin tai perusteisiin vetoamalla jättäminen aiempaa hakemusta koskeneessa menettelyssä ei johtunut hakijasta itsestään riippuneista syistä. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen epävarmuus asiasta liittyy myös siihen, että myöntävä vastaus mainittuun kysymykseen merkitsisi sitä, että direktiivin säännöksellä, jota ei ole saatettu osaksi kansallista oikeusjärjestystä, olisi välitön oikeusvaikutus yksityisen vahingoksi; tällainen välitön oikeusvaikutus on kuitenkin suljettu pois kansallisessa oikeuskäytännössä ja unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä.

30 Tässä tilanteessa Verwaltungsgerichtshof on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Tarkoitetaanko [direktiivin 2013/32] 40 artiklan 2 ja 3 kohtaan sisältyvällä ilmaisulla ’uusia seikkoja tai perusteita on ilmennyt tai – – hakija on esittänyt – – uusia seikkoja tai perusteita’ myös sellaisia seikkoja, jotka olivat olemassa jo ennen aikaisemman turvapaikkamenettelyn lainvoimaista päättämistä?

Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

2) Jos asiassa ilmenee uusia tosiseikkoja tai todisteita, joihin ei ole voitu vedota aikaisemmassa menettelyssä ilman, että tämä johtuisi ulkomaalaisen omasta syystä, onko tällöin riittävää, että turvapaikanhakijalle annetaan mahdollisuus pyytää aikaisemmin lainvoimaisesti päätetyn menettelyn uudelleen aloittamista?

3) Jos turvapaikanhakija on omasta syystään jättänyt esittämättä jo aikaisemmassa turvapaikkamenettelyssä ne seikat, joihin hän nyt vetoaa, onko viranomaisella oikeus kieltäytyä myöhemmän hakemuksen sisällöllisestä tutkimisesta sellaisen kansallisen säännöksen perusteella, jossa vahvistetaan hallintomenettelyssä yleisesti noudatettava periaate, vaikka jäsenvaltio ei erityissäännösten antamatta jättämisen vuoksi ole saattanut asianmukaisesti direktiivin 2013/32 40 artiklan 2 ja 3 kohdan säännöksiä osaksi kansallista oikeusjärjestystä eikä se tämän vuoksi ole myöskään nimenomaisesti käyttänyt tämän direktiivin 40 artiklan 4 kohdassa annettua mahdollisuutta säätää poikkeusta myöhemmän hakemuksen sisällöllisestä tutkimisesta?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen kysymys

31 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee ensimmäisellä kysymyksellään pääasiallisesti, onko direktiivin 2013/32 40 artiklan 2 ja 3 kohtaa tulkittava siten, että tähän artiklaan sisältyvällä ilmaisulla ”uusia seikkoja tai perusteita on ilmennyt tai – – hakija on esittänyt – – uusia seikkoja tai perusteita” tarkoitetaan ainoastaan seikkoja tai perusteita, jotka ovat ilmenneet kansainvälistä suojelua koskevaa aiempaa hakemusta koskeneen menettelyn lainvoimaisen päättämisen jälkeen, vai siten, että sillä tarkoitetaan myös seikkoja tai perusteita, jotka olivat olemassa jo ennen tämän menettelyn päättämistä mutta joihin hakija ei vedonnut.

32 Tähän kysymykseen vastaamiseksi on syytä palauttaa mieleen, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin oikeuden yhtenäinen soveltaminen ja yhdenvertaisuusperiaate edellyttävät, että unionin oikeuden sellaisen säännöksen sanamuotoa, jossa ei ole nimenomaista viittausta jäsenvaltioiden oikeuteen sen merkityksen ja ulottuvuuden määrittämiseksi, on tavallisesti tulkittava koko Euroopan unionissa itsenäisesti ja yhtenäisesti ottamalla huomioon paitsi säännöksen sanamuoto myös sen asiayhteys ja kyseessä olevalla säännöstöllä tavoiteltu päämäärä (tuomio 10.6.2021, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Uudet seikat tai perusteet), C-921/19, EU:C:2021:478, 28 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

33 Niinpä on huomattava ensiksi, että direktiivin 2013/32 40 artiklan 2 kohdassa säädetään, että jotta voidaan tehdä päätös tämän direktiivin 33 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettun kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen ottamisesta tutkittavaksi, kansainvälistä suojelua

koskeva myöhempi hakemus tutkitaan ensin alustavasti sen toteamiseksi, onko ilmennyt tai onko hakija esittänyt uusia seikkoja tai perusteita, jotka liittyvät sen selvittämiseen, voidaanko hakijaa pitää direktiivin 2011/95 nojalla kansainvälistä suojelua saavana henkilönä (tuomio 10.6.2021, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Uudet seikat tai perusteet), C-921/19, EU:C:2021:478, 36 kohta).

- 34 Vain siinä tapauksessa, että tällaisia uusia seikkoja tai perusteita ensimmäiseen kansainvälistä suojelua koskevaan hakemukseen nähden todella on, jatketaan myöhemmän hakemuksen tutkittavaksi ottamisen tarkastelua kyseisen direktiivin 40 artiklan 3 kohdan mukaisesti sen varmentamiseksi, lisäävätkö nämä uudet seikat ja perusteet merkittävästi sen todennäköisyyttä, että hakijaa pidetään kansainvälistä suojelua saavana henkilönä (tuomio 10.6.2021, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Uudet seikat tai perusteet), C-921/19, EU:C:2021:478, 37 kohta).
- 35 On siis niin, että vaikka direktiivin 2013/32 40 artiklan sanamuodossa ei täsmennetä käsitettä ”uudet seikat tai perusteet”, jotka voivat tukea myöhempää hakemusta (tuomio 10.6.2021, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Uudet seikat tai perusteet), C-921/19, EU:C:2021:478, 29 kohta), kyseisen 40 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetään kuitenkin, että näiden uusien seikkojen tai perusteiden, joihin kyseinen hakemus voidaan perustaa, osalta on oltava niin, että sellaisia on ”ilmennyt” tai sellaisia on ”hakija esittänyt”.
- 36 Mainituissa säännöksissä täsmennetään siis selvästi, että myöhempi hakemus voi perustua sekä seikkoihin tai perusteisiin, jotka ovat uusia siltä osin kuin ne ovat ilmenneet aiempaa hakemusta koskevan päätöksen antamisen jälkeen, että seikkoihin tai perusteisiin, jotka ovat uusia siltä osin kuin hakija on esittänyt ne ensimmäistä kertaa.
- 37 Niinpä tällaisesta sanamuodosta ilmenee, että seikkaa tai perustetta on pidettävä direktiivin 2013/32 40 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla uutena silloin, kun aiempaa hakemusta koskeva päätös on annettu ilman, että tällainen seikka tai peruste olisi saatettu hakijan aseman määrittämisestä vastaavan viranomaisen tietoon. Mainituissa artiklassa ei tehdä mitään erottelua sen mukaan, ovatko myöhemmän hakemuksen tueksi esitetyt seikat tai perusteet ilmenneet ennen kyseisen päätöksen antamista vai sen jälkeen.
- 38 Tällainen direktiivin 2013/32 40 artiklan 2 ja 3 kohdan tulkinta saa toiseksi tukea tämän artiklan asiayhteydestä.
- 39 Kuten julkisasiamies pääasiallisesti toteaa ratkaisuehdotuksensa 44 kohdassa, direktiivin 2013/32 40 artiklan 4 kohdassa nimittäin sallitaan jäsenvaltioiden säätää, että hakemuksen tutkintaa jatketaan vain, jos asianomainen hakija ei hänestä itsestään riippumattomista syistä voinut aiemmassa menettelyssä vedota kyseisen 40 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuihin seikkoihin tai perusteisiin. Tästä seuraa, että jos jäsenvaltiot eivät käytä niille kyseisessä 40 artiklan 4 kohdassa myönnettyä mahdollisuutta, hakemuksen tutkintaa jatketaan, koska hakemuksen katsotaan täyttävän tutkittavaksi ottamisen edellytykset, vaikka hakija on esittänyt myöhemmän hakemuksen tueksi vain seikkoja tai perusteita, jotka hän olisi voinut esittää aiemman hakemuksen tutkinnan yhteydessä ja jotka välttämättä olivat olemassa jo ennen edellisen menettelyn lainvoimaista päättämistä.
- 40 Kolmanneksi tällainen direktiivin 2013/32 40 artiklan 2 ja 3 kohdan tulkinta saa tukea myös tämän artiklan tavoitteesta.

- 41 On nimittäin palautettava mieleen, että myöhemmän hakemuksen tutkittavaksi ottamisen edellytysten tarkistamista koskevalla menettelyllä pyritään, kuten direktiivin 2013/32 johdanto-osan 36 perustelukappaleesta ilmenee, siihen, että jäsenvaltiot voivat jättää tutkimatta myöhemmät hakemukset, kun uusia seikkoja tai perusteita ei ole, aiempaan päätökseen liittyvän *res judicata* -periaatteen mukaisesti (tuomio 10.6.2021, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Uudet seikat tai perusteet), C-921/19, EU:C:2021:478, 49 kohta).
- 42 Tästä seuraa, että sen kysymyksen tarkastelun, perustuuko myöhempi hakemus uusiin seikkoihin tai perusteisiin, jotka liittyvät sen selvittämiseen, voidaanko hakijaa pitää direktiivin 2011/95 nojalla kansainvälistä suojelua saavana henkilönä, on rajoitettava sen tarkistamiseen, onko tämän hakemuksen tueksi olemassa seikkoja tai perusteita, joita ei tutkittu tehtäessä päätöstä aiemmasta hakemuksesta ja joihin tätä päätöstä, jolla on oikeusvoimavaikutus, ei voitu perustaa (tuomio 10.6.2021, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Uudet seikat tai perusteet), C-921/19, EU:C:2021:478, 50 kohta).
- 43 Mikä tahansa sellainen toisenlainen direktiivin 2013/32 40 artiklan 2 ja 3 kohdan tulkinta, joka merkitsisi sitä, että hakijan aseman määrittämisestä vastaavan viranomaisen olisi katsottava tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttuvan myöhemmiltä hakemuksilta pelkästään sillä perusteella, että ne perustuvat seikkoihin tai perusteisiin, jotka hakija olisi voinut esittää aiemman hakemuksensa tueksi, ylittäisi sen, mikä on tarpeen oikeusvoiman periaatteen noudattamisen varmistamiseksi, ja häittäisi hakijan tilanteen asianmukaista ja kattavaa tutkintaa.
- 44 Ensimmäiseen kysymykseen on vastattava edellä esitetyn perusteella, että direktiivin 2013/32 40 artiklan 2 ja 3 kohtaa on tulkittava siten, että tähän artiklaan sisältyvällä ilmaisulla ”uusia seikkoja tai perusteita on ilmennyt tai – – hakija on esittänyt – – uusia seikkoja tai perusteita” tarkoitetaan seikkoja tai perusteita, jotka ovat ilmenneet kansainvälistä suojelua koskevaa aiempaa hakemusta koskeneen menettelyn lainvoimaisen päättämisen jälkeen, sekä seikkoja tai perusteita, jotka olivat olemassa jo ennen menettelyn päättämistä mutta joihin hakija ei vedonnut.

Toinen kysymys

- 45 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee toisella kysymyksellään pääasiallisesti, onko direktiivin 2013/32 40 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että kansainvälistä suojelua koskeva myöhempi hakemus voidaan tutkia aiempaa hakemusta koskeneen menettelyn uudelleen aloittamisen yhteydessä, vai siten, että on aloitettava uusi menettely.
- 46 Tähän kysymykseen vastaamiseksi on palautettava mieleen, että direktiivin 2013/32 40 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetään myöhempien hakemusten käsittelystä kahdessa vaiheessa. Ensimmäinen vaihe, joka on alustava, koskee sen tarkistamista, voidaanko nämä hakemukset ottaa tutkittavaksi, kun taas toisessa vaiheessa tutkitaan mainitut hakemukset aineellisesti (tuomio 10.6.2021, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Uudet seikat tai perusteet), C-921/19, EU:C:2021:478, 34 kohta).
- 47 Vaikka direktiivin 2013/32 40 artiklan 2–4 kohdassa ja 42 artiklan 2 kohdassa vahvistetaan tiettyjä menettelysääntöjä, jotka koskevat myöhempien hakemusten käsittelyn ensimmäistä vaihetta näiden hakemusten tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymisen osalta, direktiivissä ei vahvisteta mitään erityistä menettelyllistä kehystä kyseisten hakemusten aineellisen käsittelyn kannalta. Direktiivin 40 artiklan 3 kohdassa nimittäin edellytetään ainoastaan, että tutkittavaksi

otettavien myöhempien hakemusten aineellista tutkintaa jatketaan soveltamalla saman direktiivin II lukua, jossa säädetään niistä peruseriaatteista ja takeista, joita jäsenvaltioiden on säätämässään menettelyllisessä kehyksessä noudatettava.

- 48 Niinpä jäsenvaltiot voivat vapaasti säätää myöhempien hakemusten käsittelyä koskevista menettelysäännöksistä, kunhan yhtäältä direktiivissä 2013/32 säädettyjä ja erityisesti sen 33 artiklan 2 kohdan d alakohdassa, luettuna yhdessä sen 40 artiklan kanssa, tarkoitettuja tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä noudatetaan ja kunhan toisaalta aineellinen käsittely toteutetaan kyseisten peruseriaatteiden ja takeiden mukaisesti.
- 49 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen asiana on arvioida, taataanko Itävallan oikeuden säännöksillä, joita sovelletaan aiemmasta hakemuksesta annetulla päätöksellä päätetyn menettelyn uudelleen aloittamiseen, kyseisten edellytysten noudattaminen ja ovatko ne kyseisten peruseriaatteiden ja takeiden mukaisia.
- 50 Unionin tuomioistuin voi kuitenkin esittää kyseiselle tuomioistuimelle arviointiperusteita sille toimitettuun asiakirja-aineistoon sisältyvien tietojen perusteella.
- 51 Tästä asiakirja-aineistosta ilmenee siltä osin kuin on aivan erityisesti kyse tutkittavaksi ottamisen edellytyksistä, että hallintomenettelyn uudelleen aloittamista säännellään Itävallan oikeudessa AVG:n 69 §:llä ja että tässä pykälässä asetetaan kyseisen menettelyn uudelleen aloittamiselle kolme edellytystä. Näin ollen edellytetään ensinnäkin, että myöhemmän hakemuksen tueksi esitetyt uudet tosiseikat tai uudet todisteet ovat erikseen tai yhdessä muiden menettelyn tulosten kanssa arvioituina sellaiset, että ne olisivat todennäköisesti voineet johtaa päätökseen, jonka päätösosa olisi ollut sisällöltään toisenlainen kuin aiemman päätöksen päätösosa; toiseksi, että tällaisiin tosiseikkoihin ja todisteisiin ei asianosaisesta itsestään riippumattomista syistä ole voitu vedota aiempaa hakemusta koskeneessa menettelyssä, ja kolmanneksi, että myöhempi hakemus on jätettävä kahden viikon kuluessa pääasiallisesti siitä, kun hakija on saanut tietoonsa uudelleen aloittamisen perusteen, ja joka tapauksessa kolmen vuoden kuluessa aiempaa hakemusta koskeneen päätöksen antamisesta.
- 52 Kuten julkisasiamies toteaa ratkaisuehdotuksensa 68 kohdassa, ensimmäinen näistä edellytyksistä vastaa pääasiallisesti direktiivin 2013/32 40 artiklan 3 kohdassa asetettua jälkimmäistä edellytystä, jonka mukaan uudet seikat tai perusteet ”lisäävät merkittävästi sen todennäköisyyttä, että hakijaa pidetään direktiivin [2011/95] nojalla kansainvälistä suojelua saavana henkilönä”, kun taas AVG:n 69 §:ssä säädetty toinen edellytys vastaa kyseisen direktiivin 40 artiklan 4 kohdassa jäsenvaltioille tarjottua mahdollisuutta ”säätää, että hakemuksen tutkintaa jatketaan vain, jos asianomainen hakija ei hänestä itsestään riippumattomista syistä saanut aiemmassa menettelyssä osoitetuksi [kyseisen 40] artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja tilanteita”.
- 53 AVG:n 69 §:ssä säädetty kaksi ensimmäistä edellytystä näyttävät siis vastaavan molempia tämän tuomion 52 kohdassa mainittuja myöhempien hakemusten tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä.
- 54 Kyseisessä 69 §:ssä säädetystä kolmannesta edellytyksestä, joka koskee Itävallan oikeudessa myöhemmän hakemuksen tekemiselle asetettuja määräaikoja, on todettava, että direktiivin 2013/32 40 artiklassa ei säädetä tällaisista määräajoista eikä siinä nimenomaisesti anneta jäsenvaltioille lupaa säätää sellaisista.

- 55 Mainitun 40 artiklan asiayhteydestä seuraa, että se, ettei tässä artiklassa sallita jäsenvaltioiden asettaa preklusiivisia määräaikoja myöhemmän hakemuksen tekemiselle, merkitsee sitä, että siinä kielletään tällaisten määräaikojen asettaminen.
- 56 Tältä osin on huomattava yhtäältä, ettei direktiivissä 2013/32 vahvisteta mitään määräaikaa sille, että hakija käyttää hänelle direktiivissä myönnettyjä oikeuksia hallintomenettelyssä, jonka kohteena on kansainvälistä suojelua koskeva hakemus.
- 57 Lisäksi on niin, että kun lainsäätäjä on halunnut myöntää jäsenvaltioille mahdollisuuden asettaa määräaikoja, joiden kuluessa hakijan on toimittava, se on tehnyt niin nimenomaisesti, kuten kyseisen direktiivin 28 artikla osoittaa.
- 58 Toisaalta – kuten julkisasiamies toteaa ratkaisuehdotuksensa 75–78 kohdassa – direktiivin 2013/32 ja sitä edeltäneen direktiivin 2005/85, erityisesti direktiivin 2013/32 42 artiklan, joka koskee kansainvälistä suojelua koskeviin myöhempiin hakemuksiin sovellettavia menettelysääntöjä, ja direktiivin 2005/85 34 artiklan, joka koskee myöhempiin turvapaikkahakemuksiin sovellettavia menettelysääntöjä, välisestä vertailusta ilmenee, että unionin lainsäätäjä ei ole halunnut asettaa kansainvälistä suojelua koskevien myöhempien hakemusten tutkittavaksi ottamisen edellytykseksi uusien seikkojen tai perusteiden esittämistä koskevan määräajan noudattamista. Direktiivin 2013/32 42 artiklan 2 kohdan sanamuoto nimittäin ei vastaa direktiivin 2005/85 34 artiklan 2 kohdan b alakohdan sanamuotoa, jossa jäsenvaltioille annettiin mahdollisuus vaatia hakijaa esittämään uudet tiedot tietyn määräajan kuluessa siitä, kun hän oli itse ne saanut. Tämän mahdollisuuden poistaminen direktiivistä 2013/32 merkitsee sitä, että jäsenvaltiot eivät enää voi säätää tällaisesta määräajasta.
- 59 Tällainen tulkinta saa lisäksi tukea direktiivin 2013/32 5 artiklasta, jonka mukaan jäsenvaltiot voivat poiketa tämän direktiivin normatiivisesta sisällöstä kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevien menettelyjen osalta vain siltä osin kuin ne ottavat käyttöön tai pitävät voimassa hakijalle suotuisempia säännöksiä ja jossa siten suljetaan pois mahdollisuus soveltaa epäedullisempia sääntöjä. Tämä koskee erityisesti preklusiivisten määräaikojen asettamista hakijan vahingoksi.
- 60 Direktiivin 2013/32 42 artiklan 2 kohdassa, luettuna tämän direktiivin 33 artiklan 2 kohdan d alakohdan ja 40 artiklan 2 ja 3 kohdan valossa, kielletään näin ollen jäsenvaltioita asettamasta myöhemmän hakemuksen tekemisen edellytykseksi sitä, että noudatetaan preklusiivisia määräaikoja.
- 61 Toiseen kysymykseen on vastattava edellä esitetyn perusteella, että direktiivin 2013/32 40 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että kansainvälistä suojelua koskeva myöhempi hakemus voidaan tutkia aineellisesti ensimmäistä hakemusta koskeneen menettelyn uudelleen aloittamisen yhteydessä, kunhan tähän uudelleen aloittamiseen sovellettavat säännöt ovat direktiivin 2013/32 II luvun mukaisia eikä kyseisen hakemuksen tekeminen edellytä preklusiivisten määräaikojen noudattamista.

Kolmas kysymys

- 62 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kolmannella kysymyksellään pääasiallisesti, onko direktiivin 2013/32 40 artiklan 4 kohtaa tulkittava siten, että siinä annetaan jäsenvaltiolle, joka ei ole antanut erityissäännöksiä tämän säännöksen saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä, mahdollisuus kieltäytyä kansallista hallintomenettelyä koskevien yleisten

- sääntöjen mukaisesti tutkimasta myöhemmän hakemuksen sisältöä silloin, kun tämän hakemuksen tueksi esitetyt uudet seikat tai perusteet olivat olemassa aiempaa hakemusta koskeneen menettelyn aikana eikä niitä esitetty tässä menettelyssä hakijan omasta syystä.
- 63 On täsmennettävä, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin esittää tämän kysymyksen siltä varalta, että sen olisi katsottava sen tutkinnan päätteeksi, joka sen on toteutettava tämän tuomion 49 kohdan mukaisesti, että Itävallan oikeuden säännöksillä, joita sovelletaan aiempaa hakemusta koskeneen menettelyn uudelleen aloittamiseen myöhemmän hakemuksen tutkimiseksi, ei varmisteta tämän hakemuksen tutkittavaksi ottamisen edellytysten noudattamista tai ne eivät ole direktiivin 2013/32 II luvussa säädettyjen peruseriaatteiden ja takeiden mukaisia.
- 64 Tällaisessa tapauksessa nimittäin XY:n myöhempi hakemus olisi tutkittava uudessa hallintomenettelyssä, johon sovellettaisiin AVG:n 68 §:ää, koska direktiivin 2013/32 40 artiklan 4 kohdan saattamiseksi Itävallan oikeuden osaksi ei ole toteutettu mitään toimenpiteitä. Toisin kuin AVG:n 69 §:ssä, jota sovelletaan aiemman hallintomenettelyn uudelleen aloittamiseen, AVG:n 68 §:ssä ei aseteta uuden menettelyn aloittamismahdollisuuden edellytykseksi sitä, että hakija on itsestään riippumattomista syistä jättänyt vetoamatta aiempaa hakemusta koskeneessa menettelyssä seikkoihin ja perusteisiin, joihin hän vetoaa myöhemmän hakemuksen tueksi, silloin, kun nämä seikat ja perusteet olivat olemassa jo kyseisessä ensimmäisessä menettelyssä.
- 65 Kolmanteen kysymykseen vastaamiseksi on huomattava, kuten julkisasiamies pääasiallisesti korostaa ratkaisuehdotuksensa 93 kohdassa, että direktiivin 2013/32 40 artiklan 4 kohta on valinnainen säännös siinä mielessä, että siinä sallitaan jäsenvaltioiden säätää, että hakemuksen tutkintaa jatketaan vain, jos asianomainen hakija ei hänestä itsestään riippumattomista syistä saanut aiemmassa menettelyssä osoitetuksi kyseisen 40 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja tilanteita. On siis niin, että koska 40 artiklan 4 kohdan vaikutukset riippuvat siitä, että jäsenvaltiot antavat erityisiä täytäntöönpanosäännöksiä, mainittu säännös ei ole ehdoton eikä sillä siis ole välitöntä oikeusvaikutusta.
- 66 Joka tapauksessa vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on niin, että direktiivin säännöksellä ei sellaisenaan voida luoda velvollisuuksia yksityiselle eikä siihen näin ollen voida sellaisenaan vedota kansallisessa tuomioistuimessa yksityistä vastaan (tuomio 26.2.1986, Marshall, 152/84, EU:C:1986:84, 48 kohta ja tuomio 24.6.2019, Popławski, C-573/17, EU:C:2019:530, 65 kohta).
- 67 Näin kuitenkin kävisi, jos direktiivin 2013/32 40 artiklan 4 kohtaa olisi tulkittava siten, että kansallisten täytäntöönpanotoimenpiteiden puuttumisesta huolimatta myöhemmän hakemuksen tutkittavaksi ottamisen edellytyksenä olisi, että hakija jätti vetoamatta aiempaa hakemusta koskeneessa menettelyssä niihin uusiin seikkoihin tai perusteisiin, jotka hän esittää myöhemmän hakemuksen tueksi ja jotka olivat olemassa jo mainitun menettelyn aikana, ja ettei tällainen niihin vetoamatta jättäminen johtunut hänestä itsestään riippuneista syistä.
- 68 Kolmanteen kysymykseen on vastattava edellä esitetyn perusteella, että direktiivin 2013/32 40 artiklan 4 kohtaa on tulkittava siten, ettei siinä anneta jäsenvaltiolle, joka ei ole antanut erityissäännöksiä tämän säännöksen saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä, mahdollisuutta kieltäytyä kansallista hallintomenettelyä koskevien yleisten sääntöjen mukaisesti tutkimasta myöhemmän hakemuksen sisältöä silloin, kun tämän hakemuksen tueksi esitetyt uudet seikat tai perusteet olivat olemassa aiempaa hakemusta koskeneen menettelyn aikana eikä niitä esitetty tässä menettelyssä hakijan omasta syystä.

Oikeudenkäyntikulut

- 69 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kolmas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/32/EU 40 artiklan 2 ja 3 kohtaa on tulkittava siten, että tähän artiklaan sisältyvällä ilmaisulla ”uusien seikkojen tai perusteiden ilmennyt tai – hakija on esittänyt – uusien seikkojen tai perusteiden” tarkoitetaan seikkoja tai perusteita, jotka ovat ilmenneet kansainvälistä suojelua koskevaa aiempaa hakemusta koskeneen menettelyn lainvoimaisen päättämisen jälkeen, sekä seikkoja tai perusteita, jotka olivat olemassa jo ennen tämän menettelyn päättämistä mutta joihin hakija ei vedonnut.**
- 2) **Direktiivin 2013/32 40 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että kansainvälistä suojelua koskeva myöhempi hakemus voidaan tutkia aineellisesti ensimmäistä hakemusta koskeneen menettelyn uudelleen aloittamisen yhteydessä, kunhan tähän uudelleen aloittamiseen sovellettavat säännöt ovat direktiivin 2013/32 II luvun mukaisia eikä kyseisen hakemuksen tekeminen edellytä preklusiivisten määräaikojen noudattamista.**
- 3) **Direktiivin 2013/32 40 artiklan 4 kohtaa on tulkittava siten, ettei siinä anneta jäsenvaltiolle, joka ei ole antanut erityissäännöksiä tämän säännöksen saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä, mahdollisuutta kieltäytyä kansallista hallintomenettelyä koskevien yleisten sääntöjen mukaisesti tutkimasta myöhemmän hakemuksen sisältöä silloin, kun tämän hakemuksen tueksi esitetyt uudet seikat tai perusteet olivat olemassa aiempaa hakemusta koskeneen menettelyn aikana eikä niitä esitetty tässä menettelyssä hakijan omasta syystä.**

Allekirjoitukset